

YARGITAY DERGİSİ

(JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION)

Adaletin pusulası
(Compass of justice)

Cilt/Volume : 48
Yıl/Year : 48

Sayı/Issue : 1

Ocak/January 2022
Sıra Sayı/Serial : 171

ISSN 1300-0209

Üç ayda bir yayımlanan hakemli bir dergidir.

This journal is a peer-reviewed journal published once every three months.

www.yargitaydergisi.gov.tr

Yargıtay Dergisi
TÜBİTAK ULAKBİM Hukuk Veri Tabanında
2017 yılından itibaren dizinlenmektedir.

Yargıtay Başkanlığı Adına Sahibi
On Behalf of Presidency of the Court of Cassation, Publisher

Mehmet AKARCA
Yargıtay Başkanı

Yayın Kurulu Başkanı
Chairman of the Editorial Board

Hikmet KANIK
Yargıtay 3. Hukuk Dairesi Üyesi

Yayın Kurulu Üyeleri
Editorial Board

Ahmet YENER
Yargıtay 10. Hukuk Dairesi Üyesi

İlhan KARA
Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Üyesi

Mahmut COŞKUN
Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Üyesi

Fatih AKDOĞAN
Yargıtay Ceza Genel Kurulu Üyesi

Editör
Editor

Firuze BIYIK
Yargıtay Tetkik Hâkimi

Yayın İşleri Müdürü
Publishing Manager

Ersin DAMAR

Dergiye yapılan atıflarda “YD” kısaltması kullanılmalıdır.
For citations please use the abbreviation: “YD”

Yönetim Yeri
Place of Management

Yargıtay Yayın İşleri Müdürlüğü, İncek Şehit Savcı Mehmet Selim Kiraz Bulvarı,
No: 6, B Blok (Hukuk Binası), Ahlatlıbel-Çankaya/ANKARA

Telefon/Phone: 0312 836 06 07 – 0312 836 00 76

E-posta/E-mail: dergi@yargitay.gov.tr

Web sitesi/Website: www.yargitaydergisi.gov.tr

Abonelik Subscription

Abone bedeli; Yayın İşleri Müdürlüğümüzün
T.C. Vakıflar Bankası Yargıtay/Ankara Şubesi
IBAN: TR65 0001 5001 5800 7305 3310 60 nolu banka hesabına
“Yargıtay Yayınları Döner Sermaye İşletmesi” adına yatırılmalıdır.

Abone olmak için Abone Servisimizi (0 312 836 06 09) arayınız.

Hiçbir yerde *temsalcimiz yoktur*. Ödemeli olarak Dergi gönderilmez.

Bu dergide yayımlanan yazılarda ileri sürülen görüşler yazarlarına aittir.
Articles published in this journal represent only the views of the contributors.

Copyright © 2022

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, Yargıtay Başkanlığı'nın yazılı izni olmadan, fotokopi yoluyla veya elektronik, mekanik ve sair suretlerle kısmen veya tamamen çoğaltılamaz, dağıtılamaz, kayda alınamaz.

All rights reserved. No part of this publication may be copied, reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by means, without the prior expressed permission in writing of Presidency of the Court of Cassation.

Baskı

Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu
An-Ce Matbaası
Tel: (0-312) 278 76 10
Faks: (0-312) 278 25 68

YARGITAY DERGİSİ YAYIN İLKELERİ

1. 1975 yılında yayın hayatına başlayan Yargıtay Dergisi (YD), “Hakemli Dergi” statüsünde üç ayda bir olmak üzere Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarında yayımlanır.

2. Dergide hakemli ve hakemsiz makalelere birlikte yer verilir. Hakemli olarak yayınlanmasına karar verilen makalelerin hakemli olduğu dergide ayrıca gösterilir. Hakemsiz makalenin yayınlanıp yayınlanmayacağına Yayın Kurulu karar verir.

3. Derginin amacı; hukuki konularda bilimsel çalışmalar yayımlamaktır.

4. Yazıların; özgün, başka bir yerde yayımlanmamış veya yayımlanmak üzere gönderilmemiş olması gerekir.

5. Yayımlanan makaleden kaynaklanan her türlü sorumluluk yazara aittir.

6. Makale, bilgisayar ortamında Microsoft Word programında yazılır.

7. Makale, bilimsel bir çalışma niteliğini taşıyamayacak ölçüde kısa ya da makale formatının sınırlarını aşacak şekilde uzun olmamalıdır.

8. Derginin yazı dili esas olarak Türkçe olmakla birlikte, dergide yabancı dilde yazılara da yer verilir. Yazı, Türkçe veya yabancı dillerden herhangi birinde yazılmış olsa dahi 13 kelimeyi aşmayan “başlık”, 150-350 kelime arası “öz (abstract)” ve 5-8 kelime arası “anahtar kelimelerin (keywords)” bulunması gerekir. Makalenin adı, “öz”ü, anahtar kelimeleri, keywords ve abstract bilgileri Türkçe ve İngilizce olarak makale ile birlikte yer alır. Bu bilgiler sırasıyla yazının başına eklenip, Türkçe veya İngilizce olarak yazarları tarafından makale ile birlikte gönderilir.

9. Yazar, adı ve soyadını, unvanını, görev yaptığı kurumu, iletişim adresini, telefonu ile mutlaka e-mail adresi ve ORC kimlik numarasını (ORCID) çalışmasının başına ekleyeceği üst kapak sayfası ile birlikte bildirmelidir. Makaleyi gönderen yazarın ismini ve ORC kimlik numarasını (ORCID) yazmaması/unutması durumunda makalesi yayımlanmayacaktır. Makale, A4 boyutunda birinde yazara ilişkin

bilgileri içeren kapak sayfası bulunan, diğesinde bulunmayan iki nüsha halinde gönderilir. Yazı, ana metinde 1,5 satır aralığı ile 12 punto; dipnotlarda tek satır aralığı ile 10 punto kullanılarak Times New Roman, normal stil karakterinde yazılmalı, metin iki yana yaslanmalı, sayfanın tüm kenarlarında 2,5 cm boşluk bırakılmalıdır. Başlık ve alt başlıklar dışında koyu (bold) yazı karakteri kullanılmamalıdır.

10. Dipnotlar sayfa altında gösterilir ve numaraları noktalama işaretlerinden sonra kullanılır. Dipnotta kaynak verilirken yazarın soyadı ve adının sadece baş harfleri büyük olur. Verilen kaynak kitap ise kitabın adı, kitabın basıldığı yer, basım yılı ve atıf yapılan sayfa numarası sırası ile verilir. Verilen kaynağın makale olması halinde ayrıca, makale adı çift tırnak içine alınır. Ancak makalenin yer aldığı eserin basım yeri ve tarihinin yazılması gerekmez. Verilen kaynak internet dokümanı ise makale yazarının soyadı adı, makale adı, dergi adı ve sayısı, hangi tarihte ve hangi siteden erişildiği bilgilerine sırası ile yer verilir. Tüm göndermeler yazarın soyadı yazılarak yapılır.

Kitap için örnek: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, s.28.

Makale için örnek: Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861), s.826.

İnternette alınmış doküman için örnek: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, S.2015/4(64), 11.03.2016 tarihinde <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf> adresinden erişildi.

Gönderme örnek: Yılmaz, s.20.

11. Makale sonunda “kaynakça” bulunmalıdır. Kaynakça; metin içindeki ilk (tam) atıflar, “yazarın soyadı, adı” şeklindeki alfabetik düzene uyularak düzenlenir.

Örneğin: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861).

12. Makalede “anlatım planı”na veya “içindekiler”e yer verilmez.

13. Makalede yer alan kısaltmalara ilişkin cetvel metnin sonunda yer almalıdır.

14. Makale yayımlanmak üzere **dergi@yargitay.gov.tr** adresine e-posta ile gönderilir.

15. Yazarların dergiye gönderdikleri yazılarının denetimini yapmış oldukları ve bu haliyle “basıla” verdikleri kabul edilir. Bilimsellik ölçütlerine uyulmadığı ve olağanın üzerinde yazım yanlışlarının tespit edildiği yazılar, Yayın Kurulu tarafından geri çevrilir. Makale, Yargıtay Dergisi yayın ilkelerine uygun değilse reddedilir. Reddedilen yazılar yazarına iade edilmez. Yayın Kurulunun izni olmadıkça hakemlik sürecine başlandıktan sonra makale geri çekilemez, başka yerde yayımlanamaz.

16. “Kör hakemlik” sistemi uyarınca, kapak sayfası olmayan makale nüshası hakemlere gönderilir. Yazara yazının hangi hakeme gönderildiği konusunda bilgi verilmez. Yazının yayımlanması hakemler tarafından uygun bulunmadığı takdirde durum yazara bildirilir. Hakem raporları esaslı düzeltme içeriyorsa; rapor, hakem adı belirtilmeksizin yazara gönderilir. Yazar, sadece belirtilen düzeltmeler çerçevesinde değişiklikler yapabilir. Bu düzeltmeler yazar tarafından kabul edilip, işlenmesi ve hakemler tarafından uygun görülmesi koşuluyla makale yayımlanır. Hakemlerin raporlarının olumsuz olması durumunda tekrar bir hakem incelemesi yapılmaz.

17. Yazarlara ve hakemlere 23 Ocak 2007 tarih ve 26412 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan “Kamu Kurum ve Kuruluşlarınca Ödenecek Telif ve İşlenme Ücretleri Hakkında Yönetmelik” çerçevesinde telif ve hakem ücreti ödenir. Yazılar yayımlanmak üzere kabul edildiği takdirde, elektronik ortamda tam metin olarak yayımlamak da dahil olmak üzere tüm yayın hakları Yargıtay Dergisi’ne aittir. Yazarlar telif haklarını Yargıtay Dergisi’ne devretmiş sayılır. Elektronik yayım için ayrıca telif ücreti ödenmez.

18. Yayımlanan makalenin yazarına üç adet, hakemlere birer adet dergi gönderilir.

19. Dergide çeviri eserlere, kitap ve karar incelemelerine, mevzuat değerlendirmeleri ile bilgilendirici notlara da yer verilir. Bu tür yazılar hakeme gönderilmeyip, Yayın Kurulu kararı ile yayımlanır.

20. Makalenin yayımlanması için en az iki hakemin kabulü, hakem raporları arasında çelişki olması halinde editörün görüşü doğrultusunda veya üçüncü bir hakem raporu alındıktan sonra Yayın Kurulu'nun onayı gerekir.

21. Makale geliş tarihine göre kayıt altına alınarak, sıra numarası verilir.

22. Dergiye yayınlanmak üzere makale gönderen yazar yukarıdaki yayın ilkelerini kabul etmiş sayılır.

JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION (JCoC) EDITORIAL PRINCIPLES

1. Published since 1975, the Journal of the Court of Cassation (JCoC) is a quarterly “peer-reviewed” periodical issued in January, April, July and October.

2. JCoC includes peer-reviewed and non-peer-reviewed articles. Manuscripts designated for publication through peer-review shall be indicated as such in the Journal. The Editorial Board shall decide whether a non-peer-reviewed article will be published or not.

3. JCoC’s purpose is to publish scientific works on law.

4. Manuscripts must be original, not have been published or submitted for publication elsewhere.

5. Author(s) shall have all liabilities arising from the published article.

6. The manuscript shall be typed in Microsoft Word software.

7. The manuscript must not be too short for a scientific study or too long to exceed the limits of the article format.

8. While JCoC’s publication language is essentially Turkish, it shall accommodate articles in foreign languages as well. The article, whether in Turkish or in any foreign language, must have a “title” not exceeding 13 words, an “abstract” of 150 to 350 words, and 5 to 8 “keywords”. The title, abstract and keywords of the article shall be included in the manuscript in Turkish and English together. Such information shall be inserted in the beginning of the article in the said order, and submitted in Turkish or in English along with the manuscript by the author(s).

9. The author must indicate his/her full name, title, affiliated organization, contact address and telephone, and absolutely, e-mail address and ORCID ID number in the top cover page added to the beginning of the manuscript. The article will not be published if s/he forgets/does not write the name of the author and the ORCID ID number. The manuscript shall be submitted in two copies each in A4 size paper, one having the cover page with author information, the

other with no author information. The manuscript shall be typed in normal style, justified, Times New Roman 12 font size with 1.5 line spacing in the main text, and 10 font size, single spaced in the footnotes; page margins 2,5 cm all around. Bold font should not be used except in the title and subtitles.

10. Footnotes shall be placed at page bottom, and marking numbers inserted after punctuation marks in the text. When providing references in the footnote, only the initial letters of the author's last name and given names shall be capitalized. Where a book is referenced, the referencing shall include the title, place of print, year of print and referred page of the book in the order herein. Where an article is referenced, the title of the article shall be quoted in double-quotation marks. However, it is not necessary to include the place of print and the date of the work in which the article appeared. Where the reference source is from the Internet, the following information shall be furnished in the following order: last name and given names of the author, article title, Journal title and issue, date of access and website address. All citations shall mention the author's last name.

Example of book reference: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, p.28.

Example of article reference: Demir, Mehmet: "Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası", (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861), p.826.

Example of Internet reference: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, No 2015/4(64), accessed on 11.03.2016 at <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf>.

Example of citation: Yılmaz, p.20.

11. The manuscript should have a "references section" at the end. It is organized with respect to the alphabetical order of "author's surname, first name".

For example: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861).

12. “Contents” and “narrative plan” are not included in the article.

13. The “Abbreviations Chart” should be placed at the end of the text.

14. The manuscript submitted for publication shall be communicated by e-mail to: **dergi@yargitay.gov.tr**

15. It shall be assumed that the manuscripts submitted by authors to the Journal have been checked and submitted “for print as is”. Manuscripts that are identified as non-conforming to the scientific criteria and having more spelling errors than usual shall be returned by the Editorial Board. Where the manuscript fails to comply with the editorial principles of the Journal of the Court of Cassation, it shall be rejected. Rejected manuscripts shall not be returned to the author. Unless it is allowed by the Editorial Board, the article cannot be withdrawn and published elsewhere after the refereeing process has started.

16. Pursuant to the “double blind peer review” system; the copy of the manuscript without the cover page shall be communicated to the reviewers. No information on reviewers shall be furnished to the author. Where the reviewers do not approve the manuscript for publication, this shall be notified to the author. Where the reviewers’ report calls for major revision(s), such report shall be communicated to the author without indicating the identity of reviewers. The author may make changes only in the context of the requested corrections. The manuscript shall be published provided that such corrections be accepted, inserted by the author and approved by the reviewers. Where the reviewers’ report is negative, no further review shall be undertaken.

17. Authors and reviewers shall be paid copyright fees and reviewing fees respectively on the basis of the “Regulation on Copyright and Processing Fees Payable by Public Entities” published in the Official Gazette of 23 January 2007 issue 26412. Where the manuscripts are accepted for publication, all publication rights shall be

owned by the Journal of the Court of Cassation including full-text publication in electronic media. Authors shall be considered to have transferred their copyright to the Journal. No further royalties shall be paid for electronic publication.

18. Three copies of the Journal that contains the published article shall be sent to the author, and one each to the reviewers.

19. The Journal includes translated works, book and decision reviews, informative notes on legislative reviews as well. Such works shall not be directed to reviewers; they will be published by a decision of the Editorial Board.

20. The manuscript requires approval by at least two reviewers for publication; where the reviewers' reports fail to concur, the approval of the Editorial Board shall be required upon the Editor's opinion or after obtaining a third reviewer's report.

21. Manuscripts shall be recorded and numbered in the order of receipt.

22. Authors who submit manuscripts to the Journal for publication shall be deemed to have agreed to the editorial principles herein.

İÇİNDEKİLER CONTENTS

HAKEMLİ MAKALELER PEER REVIEWED ARTICLES

Prof. Dr. Mustafa Serdar ÖZBEK
Dr. İnan ULUÇ

İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesi'nin Tahkim
Yargılamalarında Uygulanabilirliği ve Devletlerin Olası
Hukuki Sorumluluğu

*The Applicability Of The European Convention On Human
Rights In Arbitration Proceedings And States' Possible Legal
Liability.....*

15-48

Dr. Av. Süleyman TOPAK

Ticari Borcun Ödenmesi Amacıyla Yapılan Taşınır
veya Taşınmaz Devirlerinin İcra ve İflas Kanunu Madde
279/2'de Düzenlenen Mutad Ödeme Vasıtası Kriteri
ve Bu Kriterin Tasarrufun İptali Davası Bakımından
Değerlendirilmesi

*Evaluation Of Transfer Of Movable Or Immovable Movables
Made For The Purpose Of Payment Of A Commercial Debt
With Respect To The Common Payment Method Criteria
Regarded In Execution And Bankruptcy Law M.279/2 And
The Evaluation Of This Criteria In Terms Of Cancellation Of
Savings.....*

49-148

Emre ÖZCAN

Yabancıların Taşınmaz Edinme Hakkının Mukayeseli ve
Türk Hukuku Bağlamında Analizi

*Analysis Of Foreigners Right To Immovable In The
Context Of Comparative And Turkish.....*

149-200

İÇİNDEKİLER CONTENTS

HAKEMSİZ MAKALELER ARTICLES

Ufuk ÜNLÜ

Anonim Şirketlerde Nama Yazılı Pay Senetleri Devrinin
Esas Sözleşmeyle Sınırlandırılması

*Limitation Of The Transfer Of Registered Shares In Joint
Stock Companies By The Articles Of Association.....* 201-218

Av. Osman UYAROĞLU

Milletlerarası Sigorta Sözleşmelerine Uygulanacak Hukuk

*The Law Applicable To International Insurance
Contracts* 219-248

Süleyman SAPANOĞLU

Miras Sebebiyle Devlete İntikal Eden Taşınmazlar,
Başka Kimseler Adına Oluşturulan Tescile İyiniyetle
Dayanılarak Kazanılır Mı?

*Are The Real Estate Transferred To The State By
Inheritance Acquired By Bona Fide Relying On The Entry In
The Land Registration That Is Created In The Name Of
Other People?.....* 249-290

**İNSAN HAKLARI AVRUPA SÖZLEŞMESİ'NİN TAHKİM
YARGILAMALARINDA UYGULANABİLİRLİĞİ
ve DEVLETLERİN OLASI HUKUKİ SORUMLULUĞU**

***THE APPLICABILITY OF THE EUROPEAN CONVENTION ON
HUMAN RIGHTS IN ARBITRATION PROCEEDINGS AND
STATES' POSSIBLE LEGAL LIABILITY***

Prof. Dr. Mustafa Serdar ÖZBEK*
Dr. Öğr. Üyesi İnan ULUÇ**

ÖZ

Tahkim ile İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesi'nin (İHAS) yolları uzun zaman önce kesişmiş olup, bu kesişme tahkimin insan hakları bağlamında mercek altına alınmasını da beraberinde getirmiştir. Özellikle, tahkimin irade hürriyetini ön plana çıkaran yapısı ve yargılamaların, mahkeme yargılamalarının aksine, gizlilik esasında yürütülmesi tahkim yargılamalarında insan haklarına, özellikle İHAS m. 6 ile sağlanan usûli güvencelere, ne oranda riayet edildiğine dair şüpheler doğurmuş, hakemlerin İHAS m. 6'yi uygulamak zorunda olup olmadıkları tartışılmaya başlanmıştır. Bu tartışma her ne kadar zorunlu tahkim bağlamında sonlandırılmış olsa da ihtiyari tahkim bağlamında halen devam etmektedir. Doktrindeki bir görüş İHAS m. 6 hükmünün tahkime uygulanabilir olmadığını savunsa da İnsan Hakları Avrupa Mahkemesi, vermiş olduğu kararlar ile m.6'ya zerk edilmiş bazı usûli güvencelerin tahkim-

Makalenin Geliş Tarihi : 01/12/2021

Makalenin Kabul Tarihi : 09/02/2022

* Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi (Medenî Usûl, İcra ve İflâs Hukuku Anabilim Dalı Başkanı), (Kayseri Ticaret Odası Tahkim ve Arbuluculuk Merkezi Başkan Yardımcısı),
e-mail: mozbek77@hotmail.com/mozbek@ankaratahkim.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9609-8756>

** Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi (Medenî Usûl, İcra ve İflâs Hukuku Anabilim Dalı), e-mail: inan.uluc@asbu.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6261-3142>

de uygulanabilir olduğunu kabul etmiştir. Hatta, Mahkeme, tahkim yargılaması sırasında hakemlerce yapılan m.6 ihlallerini belli şartların varlığı halinde imzacı devletlere atfedilebilir kılmış ve ihlallerden devletlerin sorumlu tutulabilmesinin yolunu açmıştır.

Anahtar Kelimeler: Tahkim, İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesi, Adil Yargılanma Hakkı, Yatay Etki, Devlerin Sorumluluğu.

ABSTRACT

The paths of arbitration and the European Convention on Human Rights intersected long time ago and this intersection simultaneously resulted in the assessment of arbitration within the context of human rights. Specifically, the dominance of party autonomy and the principle of confidentiality raises doubts and causes controversy as to both the extent of arbitral proceedings' compliance with the procedural guarantees stipulated under Article 6 of the Convention and whether arbitrators have an obligation/duty to adhere to these guarantees. While this controversy does not exist in the context of compulsory arbitration, the same cannot be said for consensual arbitration. So far as consensual arbitration is concerned, some scholars opine that the Convention is not compatible with arbitration and accordingly cannot apply to arbitral proceedings. However, the judgments rendered by the European Court of Human Rights show that the Court deems the procedural guarantees enshrined into Article 6 to be applicable to arbitral proceedings. Further, some judgments of the Court exhibit that, under some particular circumstances, Article 6 violations committed by arbitrators may be attributed to States and accordingly States may be held liable for these violations.

Keywords: Arbitration, the European Convention on Human Rights, Due Process, Horizontal Effect, Liability of Contracting States.

**TİCARİ BORCUN ÖDENMESİ AMACIYLA YAPILAN
TAŞINIR VEYA TAŞINMAZ DEVİRLERİNİN İCRA VE İFLAS
KANUNU MADDE 279/2’de DÜZENLENEN MUTAD ÖDEME
VASITASI KRİTERİ VE BU KRİTERİN TASARRUFUN
İPTALİ DAVASI BAKIMINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ**

***EVALUATION OF TRANSFER OF MOVABLE OR
IMMOVABLE MOVABLES MADE FOR THE PURPOSE OF
PAYMENT OF A COMMERCIAL DEBT WITH RESPECT TO
THE COMMON PAYMENT METHOD CRITERIA REGARDED
IN EXECUTION AND BANKRUPTCY LAW M.279/2 AND THE
EVALUATION OF THIS CRITERIA IN TERMS OF
CANCELLATION OF SAVINGS***

Dr. Av. Süleyman TOPAK¹

ÖZ

Tacirler arasında borcun tasfiyesi her zaman para ile ödemenin yapılması suretiyle gerçekleşmemektedir. Özellikle genel ekonomik ya da sektörel kriz veya işletmelerin nakit akışının azaldığı dönemlerde borcun ödenmesi, taşınır veya taşınmaz bir malın alacaklıya devri suretiyle de söz konusu olabilmektedir. Tacirler arasında yapılan devirler gerçek manada borcun ödenmesi ve tasfiyesi amacıyla yapılırsa dahi Yargıtay’ın yerleşik içtihatları gereğince bu devir işlemlerine karşı tasarrufun iptali davasının açılması ve neticesinde yapılan devir işlemlerinin geçersiz hale gelme tehlikesi bulunmaktadır. Zira Yargıtay, borca veya alacağa mahsuben yapılan taşınır/taşınmaz devirlerini İİK m.279/2’de öngörülen para veya mutad ödeme vasıtalarından gayri surette yapılan ödemeler kategorisinde görerek bu surette yapılan taşınır ya da taşınmaz devir işlemlerinin iptale tabi olduğunu belirtmektedir. Alacaklılardan mal kaçırma kastı taşımayan aslen borcun ödenmesi amacıyla yapılan gerçek devir işlemlerinin tasarrufun iptali davasıy-

Makalenin Geliş Tarihi : 04/12/2021

Makalenin Kabul Tarihi : 09/02/2022

¹ Kayseri Barosu, e-mail: suleymantopak@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6956-8265>

la karşılaşma ve iptaline karar verilme tehlikesi gözetildiğinde ticari ve sosyal hayatın gerçekliği içinde İİK m.279/2’de düzenlenen mutat ödeme vasıtaları kriterindeki “mutat ödeme” kavramının tanımlanması ve tacirler arasında borcun ödenmesi amacıyla yapılan taşınır/taşınmaz devirlerinin mutat ödeme vasıtası olarak geçerliliğinin tespiti önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ticari Borç, Borca Mahsuben Yapılan Taşınır veya Taşınmaz Devri, Mutat Ödeme, Tasarrufun İptali Davası.

ABSTRACT

The liquidation of the debt between the merchants is not always realized by making the payment in money. In particular, in periods of general economic or sectoral crisis or when the cash flow of businesses decreases, the payment of debt may also be possible by transferring a movable or immovable property to the creditor. Even if the transfers made between the merchants are made for the purpose of paying and liquidating the debt in real terms, there is a danger of filing an action for annulment of disposition against these transfer transactions and rendering the transfer transactions made invalid as a result, in accordance with the established jurisprudence of the Court of Cassation. Because, the Court of Cassation sees the transfer of movable/immovable as a debit or credit in the category of payments made outside of the money or customary payment means stipulated in EBL article 279/2 and states that the transfer of movable or immovable transactions made in this way is subject to cancellation. Considering the danger of encountering an action for the annulment of the savings and deciding to cancel the real transfer transactions, which do not have the intention of smuggling goods from the creditors, the definition of the concept of "customary payment" in the criteria of customary payment means regulated in the EBL article 279/2 and the merchants It is important to determine the validity of the movable/immovable transfers made for the purpose of paying the debt between the parties as the usual means of payment.

Keywords: Commercial Debt, Transfer of Movable or Immovable Based on Debt. Customary Payment, Action for Cancellation of Disposition.

**YABANCILARIN TAŞINMAZ EDİNME HAKKININ
MUKAYESELİ VE TÜRK HUKUKU BAĞLAMINDA ANALİZİ
ANALYSIS OF FOREIGNERS RIGHT TO IMMOVABLE IN THE
CONTEXT OF COMPARATIVE AND TURKISH**

Emre ÖZCAN*

ÖZ

Devletin asli unsurlarından olan ülke ve nüfus ile olan yakın bağlantısı nedeniyle yabancıların taşınmaz edinmesi konusunda, devletlerin stratejik güvenlik ihtiyacı ve ekonomik çıkarları ön plana çıkmaktadır. Yine devletler, egemenlik yetkisi ile yakın ilişkisi sebebiyle yabancıların taşınmaz edinmesine kısıtlamalar getirilebilmektedir.

Diğer yandan hukuk düzenlerince yapılan yabancı kavramının tanımı ve karşılıklılık koşulu bu hakkın kapsamının belirlenmesinde önem arz etmektedir. Yine pek çok hukuk düzeninde tarihsel, ekonomik, politik, çevresel ve sosyal gerekçeler göz önüne alınarak, mahal ve miktar kısıtlamalarına gidilebilmektedir. Ayrıca, yabancıların taşınmaz edinme hakkı ile ilgili uygulanan belirli bir sınırlama türü; ulusal güvenliğin korunması, taşınmaz spekülasyonun önlenmesi, yabancıların ekonomik hâkimiyetinin önüne geçilmesi ve kırsal alanlarda yaşayanların korunması gibi birden fazla amacı barındıracak şekilde gerçekleştirilebilmektedir.

Bu kapsamda birden fazla boyutu bulunan konuyu ele almaya gayret ettiğimiz çalışmanın ilk bölümünde; yabancıların taşınmaz edinme hakkına ilişkin yaklaşımlar ile bu hakkın sınırlandırılmasında kullanılan ölçütler irdelenmiştir. Bunun yanı sıra ilk bölümde, yabancıların taşınmaz edinme hakkı bakımından dikkate alınan vatandaşlık,

Makalenin Geliş Tarihi : 05/06/2021

Makalenin Kabul Tarihi : 09/02/2022

* Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü Tetkik Hâkimi,
e-mail: AB125946@adalet.gov.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3952-3485>

ikamet ve etnik köken kriterleri ile bu hakkın kısıtlanmasında nazara alınan yasaklayıcı ve orta düzeyde sınırlandırıcı yaklaşımlar ayrı başlıklar altında incelenmiştir. Ayrıca, kilit sektör uygulaması, miktar sınırlaması, ön izin alma ve tescil bildirim yapılması gibi hususlar söz konusu hakkı orta düzeyde sınırlandıran yaklaşımlar olarak ele alınmıştır.

Çalışmanın diğer bölümünde ise, Tapu Kanunu'nun kabul edilmesinden günümüze kadar olan süreçte, yabancıların taşınmaz üzerinde mülkiyet ve sınırlı aynı hak edinmeleri konusundaki mevzuat değişiklikleri, konuya ilişkin yargısal içtihatlar tetkik edilmiştir. Ayrıca, 18.05.2012 tarihinde yürürlüğe giren 6302 sayılı Kanun ile değişik Tapu Kanunu uyarınca, yabancıların taşınmaz edinmesinde karşılıklık koşulu aranmaması hususuna değinilmiş, ancak bu hakka ilişkin taşınmazın niteliği, miktarı ve bulunduğu yer bakımından getirilen sınırlamalar ayrı başlıklarda değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: yabancıların taşınmaz edinmesi, yaklaşım-politika, sınırlama, Kıta Avrupası-Common Law, Türk Hukuku.

ABSTRACT

Due to the close connection with the country and the population, which are the main elements of the state, the strategic security needs and economic interests of the states come to the fore in the acquisition of real estate by foreigners. Again, states may impose restrictions on the acquisition of real estate by foreigners due to their close relationship with the sovereign authority.

On the other hand, the definition of the concept of foreigner made by legal systems and the condition of reciprocity are important in determining the scope of this right. Again, in many legal orders, location and quantity restrictions can be made, taking into account historical, economic, political, environmental and social reasons. In addition, a certain type of restriction applied on the right of foreigners to acquire real estate can be made for multiple purposes such as protecting national security, preventing real estate speculation, preventing economic dominance of foreigners, and protecting rural residents.

In this context, in the first part of the study, in which we tried to deal with the issue that has more than one dimension; Approaches to

the right of foreigners to acquire real estate and the criteria used to limit this right are examined. In addition, in the first part, citizenship, residence and ethnicity criteria, which are taken into account in terms of the right of foreigners to acquire real estate, and prohibitive and moderately restrictive approaches taken into account in the restriction of this right are examined under separate headings. In addition, issues such as key sector practice, quantity limitation, obtaining preliminary permits and registration notifications are considered as moderately restrictive approaches.

In the other part of the study, the changes in the legislation on the acquisition of property and limited real rights by foreigners in the process from the adoption of the Land Registry Law to the present, and the judicial case-laws on the subject were examined. In addition, in accordance with the Law No. 6302, which entered into force on 18.05.2012, the issue of not seeking reciprocity in the acquisition of real estate by foreigners in accordance with the amended Land Registry Law was mentioned, however, the limitations on this right in terms of the quality, amount and location of the real estate were evaluated under separate headings.

Keywords: Real estate acquisition by foreigners, restrict, approach-policy, Continental Europe-Common Law, Turkish Law.

**ANONİM ŞİRKETLERDE NAMA YAZILI PAY SENETLERİ
DEVİRİNİN ESAS SÖZLEŞMEYLE SINIRLANDIRILMASI**
***LIMITATION OF THE TRANSFER OF REGISTERED SHARES
IN JOINT STOCK COMPANIES BY THE ARTICLES OF
ASSOCIATION***

Ufuk ÜNLÜ*

ÖZ

Pay senetleri, anonim ve sermaye Őirketlerinin ortaklarına, sermaye paylarını belgelemek adına verdikleri kıymetli kâğıtlardır. Anonim Şirketlerde pay senetleri, hamiline veya nama yazılı olabilir. Nama yazılı pay senedi anonim ortaklık payını temsil etmek üzere çıkarılan ve belli bir kişinin adına düzenlenmiŐ olup, sahibinin adını da içeren kıymetli evraktır. Nama yazılı pay senetleri, isminden de anlaşılacağı gibi “nama” yani “pay sahibinin adına” hazırlanır. Nama yazılı pay senetlerinin devri kanuni olarak veya esas sözleşme ile sınırlandırılabilir. Bu kapsamda anonim Őirket esas sözleşmeleri, nama yazılı payların ancak Őirketin onayıyla devredilebileceğini öngörebilir. Esas sözleşme ile sınırlama nama yazılı pay senetlerinin borsaya kote edilmesi ve edilmemesine göre farklılık gösterir.

Anahtar Kelimeler: Anonim Őirket, Pay, Pay Senedi, Esas Sözleşme, Kotasyon, Devir.

ABSTRACT

Shares are securities issued by joint stock and capital companies to their shareholders in order to certify their capital shares. Shares in

Makalenin Geliş Tarihi : 27/07/2021

Makalenin Kabul Tarihi : 09/02/2022

* Cumhurbaşkanlığı Denetçisi,
e-mail: ufuk1984@hotmail.com.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2547-7609>

joint stock companies may be bearer or registered. A registered share certificate is a valuable document issued to represent an anonymous partnership share and issued in the name of a certain person, including the owner's name. Nama written shares are prepared "name", i.e. "in the name of the shareholder", as the name implies. The transfer of registered shares may be limited by law or by the articles of association. In this context, the articles of association of the joint stock company may stipulate that the registered shares may be transferred only with the approval of the company. By the articles of association, the limitation differs according to the fact that name written shares are listed on the stock exchange and not.

Keywords: Joint Stock Company, Shares, Share Certificates, Articles of Association, Quotation, Transfer.

MİLLETLERARASI SİGORTA SÖZLEŞMELERİNE UYGULANACAK HUKUK

THE LAW APPLICABLE TO INTERNATIONAL INSURANCE CONTRACTS

Av. Osman UYAROĞLU²

ÖZ

Sigorta sözleşmeleri, yapısı itibariyle uluslararası ticaret uygulamasında geniş yer bulan bir konuma sahiptir. Bu durum sigorta sözleşmelerinden doğan hukuki uyuşmazlıkların sıkça uluslararası hukuki uyuşmazlıklara sahne olmasına ve böylece yabancılık unsuru içermesine neden olmaktadır. Dolayısıyla yabancılık unsuru içeren sigorta sözleşmelerinde Türk mahkemelerinin hangi ülkenin hukuku uygulayacağı problemi doğmaktadır. Yabancılık içeren hukuki uyuşmazlıklarda uygulanacak hukuka ilişkin Türk mevzuatında çeşitli düzenlemeler getirilmişse de sigorta sözleşmeleri özelinde bir belirlemeye gidilmemiştir. Bu durum sözleşmeden doğan uyuşmazlıklarda uygulanacak hukuku saptayan MÖHUK m. 24'ün uygulanmasını gerektirmektedir. Diğer taraftan sigorta sözleşmelerinin aynı zamanda tüketici sözleşmesi niteliğini de taşıması halinde MÖHUK m. 26'nın uygulanmasına gidilecektir.

Bu çalışmada sigorta hukukunun temel esaslarına değinilerek, Türk Hukuku, Anglosakson Hukuku ve Avrupa Birliği Hukuku özelinde sigorta sözleşmelerine uygulanacak hukukun ne şekilde tespit edileceği konusu incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Milletlerarası sigorta sözleşmeleri, uygulanacak hukuk, yabancılık unsuru, MÖHUK m. 24

ABSTRACT

Insurance contracts, due to their structure, have a wide place in

Makalenin Geliş Tarihi : 31/07/2021

Makalenin Kabul Tarihi : 09/02/2022

² Serbest Avukat, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Özel Hukuk Yüksek Lisans Öğrencisi, e-mail: av.osmanuyaroglu@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3701-3441>

international trade practice. This situation causes legal disputes arising from insurance contracts to be the scene of international legal disputes frequently and thus contain foreign element. Therefore, the problem arises in which country the Turkish courts will apply the law in insurance contracts containing a foreign element. Although various regulations have been introduced in the Turkish legislation regarding the law to be applied in legal disputes involving foreignness, no specific determination has been made for insurance contracts. In this case, MÖHUK art. Requires the implementation of 24. On the other hand, if the insurance contracts also have the characteristics of a consumer contract, MÖHUK art. 26 will be implemented.

In this study, by referring to the basic principles of insurance law, the issue of how to determine the law to be applied to insurance contracts will be examined, in particular Turkish Law, Anglo-Saxon Law and European Union Law.

Keywords: International insurance contracts, applicable law, element of foreignness, MÖHUK article 24

**MİRAS SEBEBİYLE DEVLETE İNTİKAL EDEN
TAŞINMAZLAR, BAŞKA KİMSELER ADINA
OLUŞTURULAN TESCİLE İYİNİYETLE DAYANILARAK
KAZANILIR MI?**

***ARE THE REAL ESTATE TRANSFERRED TO THE STATE BY
INHERITANCE ACQUIRED BY BONA FIDE RELYING ON THE
ENTRY IN THE LAND REGISTRATION THAT IS CREATED IN
THE NAME OF OTHER PEOPLE?***

Süleyman SAPANOĞLU*

ÖZ

Hukuk sistemimizde, bir kimse iki şekilde mirasçı olabilir. Ya kanunun belirlediği esaslara ya da mirasbırakanın ölüme bağlı bir tasarrufu ile mirasçılığı kazanır. Açıklanan mirasçılığa kazanma şekillerine göre, mirasçılar yasal/kanuni mirasçılar ve mirasbırakan tarafından alınan bir ölüme bağlı tasarrufla iradi/atanan/mansup mirasçılar olmak üzere iki grupta toplanmaktadır. Kanunun belirlediği esaslara göre mirasçılık sıfatını kazananlara yasal/kanuni mirasçılar, mirasbırakanın ölüme bağlı bir tasarrufu ile mirasçılığı kazananlara da iradi/atanmış/mansup mirasçı denilmektedir.

Devlet tüzel kişiliği de açıklanan iki yoldan mirasçılık sıfatını kazanır. Mirasçısız ölen bir kimsenin, Türk Medeni Kanununun 494-500. maddelerinde belirtilen, hiçbir yasal ve atanmış mirasçının bulunmaması halinde, anılan Kanununun 501. maddesi uyarınca Devlete intikal eder. Devlet yasal mirasçı sıfatı ile mirası kazanır. Mirasın, Devlete intikali, mirasçılığının türüne göre de değişik olmaktadır. Yasal mirasçı Devlete intikal eden tapulu ve tapusuz taşınmazlar 3402 sayılı Kadastro Kanununun 18/2. maddesine göre, olağanüstü zamana-

Makalenin Geliş Tarihi : 22/11/2021

Makalenin Kabul Tarihi : 09/02/2022

* Yargıtay 8. Hukuk Dairesi Onursal Başkanı,
e-mail: ssapanoglu@gmail.com.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5488-0072>

şımı ile kazanılamazlar. Çalışmamızın konusu, açıklanan şekilde mirasçı bırakmaksızın ölen kişinin, Türk Medeni Kanununun 501. maddesi uyarınca yasal mirasçı Devlete intikal eden taşınmazlarının, başka kimseler adına oluşturulan yolsuz tescile iyiniyetle dayanarak kazanımda bulunan üçüncü kişinin kazanımının korunup, korunmayacağına ilişkindir. Kısaca belirlenen bu konu ile sınırlı olmak üzere, mirasçı bırakmadan ölen kişinin Devlete intikal eden taşınmazlarının tapu kütüğündeki tescile iyiniyetle dayanarak kazanılmasını inceleyeceğiz.

Anahtar Kelimeler: Mirasçı, Mirasbırakan, Miras, Devlet, İntikal, Tescil, İyiniyet, Kazanım.

ABSTRACT

In our legal system, a person can be a heir in two ways. He or she acquires inheritance either by way of the provisions provided by law or the testamentary disposition of testator. According to the mentioned ways of acquiring inheritance, heirs are separated into two groups as legal/lawful heirs or voluntary/appointed/testamentary heirs by way of testamentary disposition made by the testator. The people who acquire the title of heir in line with the provisions provided by law are called legal/lawful heirs, and the people who acquire inheritance by way of the testamentary disposition of the testator are called voluntary/appointed/testamentary heirs.

Public entity also acquires the title of heir by means of the two ways explained above. In case a person who dies without a heir does not have any legal or appointed heir who is stated in the Articles 494-500 of the Turkish Civil Code, his or her inheritance shall be transferred to the State in accordance with the Article 501 of the Code. The State acquires the inheritance with the title of heir. Transfer of inheritance to the State varies according to the type of heirship. Real estate with or without deed that are transferred to the State cannot be acquired by extraordinary prescription according to the Article 18/2 of the Cadastre Law No. 3402. The subject of our study is whether the acquisition of a third party which is transferred to the State i.e. the legal heir in accordance with the Article 510 of the Turkish Civil Code, by bona fide relying on the entry in the illegal land registration that is created in the name of other people will be protected. Limited to this subject which is

explained briefly, we will look into the acquisition of the real estate that belong to the person who dies without a heir by bona fide relying on the entry in the land registration.

Keywords: Heir, Testator, Inheritance, State, Transfer, Registration, Bona Fide, Acquisition.